

Mit kellene kérnem?

Reykjavík, Izland - 2020. március 22.

(Forrás: https://www.kryon.com/CHAN2020/k_channel20_Rekavic.html)

A tisztább megértés érdekében - hogy segítsék az olvasókat - Lee és Kryon újra átvizsgálták ezt a közvetítést. Az élőben elhangzottak gyakran olyan energiát foglalnak magukba, olyasfajta kommunikációt hordoznak, amit a nyomtatott szöveg nem mindig képes visszatükrözni. Emiatt a leiratban néha még további, vagy összesűrített információ is szerepelhet. Szóval, élvezzétek ezt a kibővített üzenetet, ami Reykjavík-ban került átadásra!

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Amennyiben csak most kapcsolódtok be, ez a kilencedik közvetítés a sorban, melyet az izlandi szigetországban adunk át.

A csoport utoljára gyűlik össze. Hozzájuk szeretnék szólni, azt mondván: ezekben a napokban kedveseim, mindegyikötökben el lett ültetve néhány mag. A magok jófélék, egészségesek, és mint más magok is ezen a bolygón, mikor elültetik őket, a földművesnek megvan a választása, hogy öntözze őket, vagy sem. Választása van abban, hogy hagyja őket növekedni, hogy gondoskodik róluk, hogy érdekelje, hogy ott vannak-e, avagy sem. Ez hát mindegyikötök szabad döntése.

Néhány mag azokban került elültetésre, akik sohasem jönnének el egy Kryon közvetítésre ezen körút nélkül. Pár mag pedig azokhoz került, akik kíváncsiak voltak és egy kicsivel többet akartak tudni az ezoterikus, spirituális dolgokról. Sok mag lett elültetve az ezoterikus beállítottságúakban is közületek. Ezek a magok azon érzékelésen túl növekednek, amit jelenleg észleltek.

Közületek minden egyes személy ismert Isten, ismert a Szellem, és ismert a Teremtő Forrás számára. Nem az arcotok vagy a viselt nevetek alapján vagytok ismertek, hanem az egyedi lelketek által, amivel rendelkeztek - ami valami olyasmi, amit csaknem az egész emberiség elismer. Az emberek intuitív módon felismerték, hogy a lélek valamiképp örökkévaló dolog. A bolygón lévő összes hitrendszer beszél arról, hogy hová is megy a lélek a halál után. Ez a részetek, felettetek és körülöttetek van, és még ha nem is hisztek benne - még a tengerjáró tengerészek korszakokon át tartó hagyománya is a fedélzeten jelenlévő lelkek számáról szólt. A lélek létezése elfogadott, az veleszületett, valami olyan, amit az egész emberiség bizonyos szinten valósnak ismer fel és fogad el. Az ember, aki a lélekkel kapcsolódik, általunk is jól ismert. Tudjuk, hogy miért is lehettek itt, mit gondoltok, és mire van szükségetek.

A szabad választás az a kifejezés, amit most használunk. Ez azt jelenti, hogy semmi sem történik, nem kezdenek el növekedni a magok addig, ameddig nem kérietek. Semmi spirituális dolog nem történik, ameddig nem vagytok hajlandóak visszatekinteni arra, amit tanultatok, és talán azt mondjátok magatoknak: gyanítom, hogy igaz, de többet akarok tudni. Ha ez ti vagytok, akkor épp olyanok lennétek, mint a társam, aki most a székben ül.

Röviden meg szeretnék ismételni egy olyan példázatot, amit sok évvel ezelőtt adtam át nektek, mert ez a ti jelenlegi időtökre is vonatkozik! Olyan időben ülünk most itt, amikor az egész bolygó aggódik egy vírus miatt. (2020. márciusa) Sok minden történik annak érdekében, hogy lelassítsák a terjedését. Sokan tördelik kétségbe esetten a kezüket azon töprengve, hogy mi következik - félnek.

Az anya és fia példázata

A példázat, amit most átadok nektek, sok évvel ezelőtt is átadásra került, de ez egy olyan példabeszéd, amit most meg kell ismételni. A példázat az anyáról és a fiáról szól. Képzeljétek el egy pillanatra, hogy ebben az allegóriában, ebben a történetben, az anyának van egy 3-4 éves kisgyermek! Kíváncsiskodó, épp most tanul meg jobban beszélni. Az anya, mint minden anya, azzal fogja tölteni az idejét, hogy nézi, és azt mondja: *"Óh! Olyan sokat kell tanulnod fiam! Bárcsak tudnék tanácsot adni neked abban, hogy meg tudd érteni és hogy már most tudjad! Bárcsak tudnék beszélni neked azokról a dolgokról, amikkel találkozni fogsz, amik megjegyezhetnek - és megmutathatnám neked, hogy az mind rendben van! Bárcsak elmondhatnám neked az élet csapdáit - hogy mit tegyél és mit ne - ha meghallgatnád! Bárcsak lenne egy pillanatom a lelkeddel! Bárcsak lenne olyan kommunikációnk - amiről tudom, hogy most nincs - amivel akkor fogsz rendelkezni, mikor felnősz! Tudom, hogy el fogsz érni egy bizonyos kort, ahol már nem fogsz rám figyelni. A saját utadat fogod járni, és aztán később fogsz figyelni. Majd a saját dolgaidat kell megtanuljad, a saját módodon."*

Minden anya ezeket a fajta dolgokat kívánja, ahogyan belenéz az újszülött gyermek szemébe, és azt mondja: *"Micsoda élet áll előtted! Milyen csodálatos dolgokat is fogsz felfedezni. Szeretnék ezekből minél többet megmutatni neked!"*

Képzeljétek el, hogy ebben a pillanatban egy angyal tűnik fel, és a következőket mondja az anyának!

"Kedvesem! Szeretném megadni neked a kívánságodat egy pillanatra! Nem fog sokáig tartani, úgyhogy adj bele mindent! Azt szeretném, hogy menj és nézz a gyermeked szemébe, mert amikor rá tekintesz, ő pedig rád, akkor egy pár pillanat erejéig egy felnőtt elméjével fog rendelkezni. Engedélyt kap, hogy feltegyen három kérdést neked, te pedig képes leszel értehetően válaszolni neki, mert az intellektusa olyan lesz, mint a tiéd."

Ez pont az, amit az anya kért! Azonban nem tehet meg bármit - csak válaszolhat a gyermek kérdésére. Nem beszélhet másról neki, csak arról. Nem taníthatja őt, vagy adhat neki tanácsot arról, hogy mit tegyen, vagy mit ne tegyen. Kérdeznie kell a gyermeknek. Három kérdése lehet.

Az anya elképedt! *"Ez az!"* - gondolta. *"Ez az, amit mindvégig akartam. Meg fog történni! Micsoda lehetőség segíteni neki!"*

Az anya felkészül érzelmileg, és bemegy a szobába a fiához. Belenéz a szemébe, ő visszanéz rá, és mosolyog. *"Üdvözöllek édesanya, annyira szeretlek."* Óh, Istenem! El tudjátok képzelni csak egy pillanat erejéig azt az értelmet, ami beleáradt - mint egy 30, vagy még több évvel idősebb felnőtt? Elképesztő volt. Láta, hogy a fia tudatában van annak, ami történik.

Az anya ekkor azt mondta: *"Óh, ez egy nagyszerű pillanat fiam. Kérlek tedd fel a kérdéseidet."* A fiú körül néz a szobájában és ránéz az anyjára - eldönti, hogy mit akar kérdezni. Ránéz a körülötte lévő dolgokra, aztán fordul egyet és kinéz az ablakon. Azt mondja:

"Anyám, van valami, amit mindig is tudni akartam. Miért kék az ég?"

Az anya szinte elájult a kérdéstől! Óh, ne! Nem lehet ez a kérdés! Valami lényegesebbnek kellene lennie. Kit érdekel, hogy miért kék az ég! A fia elpazarolta az első kérdést.

A tőle telhető legjobb módon válaszol, ahogyan bármelyik anya tenné. Jön a következő kérdés, ami az óceánban lévő hullámokról szól. Már megint! Az angyal azt mondta, hogy állítólag értelmes! Olyannak kellene lennie, amilyen én vagyok. Tudnia kellene, hogy mit is kérdezzen. Okos ő, miért nem kérdez valami bölcses?

Az anya mesél az óceán árapályáról, a tenger és a Hold dolgairól. A fiú hallgatja és nyilvánvalóan érti, hogy mit is mondanak neki. Olyan boldog emiatt a beszélgetés miatt! Teljes mértékben elégedett. Ez egy nagyon szeretetteljes idő mindkettőjük számára.

Érkezik a harmadik kérdés, és ez is épp olyan egyszerű, mint az előző kettő. Az anya keményen próbálja tartani magát és elrejteti a csalódottságát azért, mert a fiú nem tudta mit is kérdezzen, vagy hogy hogyan is ragadja meg ezt a mélyenszántó pillanatot annak érdekében, hogy valami igazán fontosra találjon az élettel kapcsolatban.

Amit a gyermek tett kedveseim az, hogy körül nézett a valóságában, összegezte azt, amit látott és tapasztalt a majdnem 3 éve alatt, és feltette a legjobb kérdéseket, amiket csak tudott. A valóságának és tapasztalatának szintjéhez képest a legfontosabbakat kérdezte.

Az anya, habár csalódott az elvárásaiban, mégis a lehető legjobb beszélgetést élte át a kisgyermekével, és mindörökké boldog lesz attól, hogy volt pár "varázslatos" pillanata vele. Felismeri azt, hogy a gyermek egyszerűen csak nem tudta, hogy mit is kérdezzen - amiről (az anya) azt érezte, hogy életbevágóan fontos tudnia.

A történet kedveseim egy metafora. A hasonlat rólatok és mostani, jelenlegi időszakotokról szól. Tehát, megkérdezem tőletek: mi lenne akkor, ha megkaptátok az esélyt arra, hogy feltegyetek három kérdést a világegyetem Teremtőjének? Emberi lényként, azzal az értelemmel, amivel jelen pillanatban rendelkeztek, mit kérdeznétek?

A példázat azt jelzi, hogy a legáltalánosabb kérdések a jelenlegi helyzetetekről szólnának, ahogyan épp behúzódtok az otthonaitokba a vírus elől. Azt kérdezhetitek: *"Miért történt ez? Hogyan keveredünk ki ebből a világméretű felfordulásból? Mi következik?"* Más szavakkal szólva, elpazarolnátok minden esélyt és kérdést, mert csak a saját, emberi nézőpontotokból kérdeznétek, az aktuális időszak valóságában fennakadva.

Nem tudnátok, hogy mit is kérdezzetek - mert nem tudjátok azt, amit nem tudtok.

Tehát, a példázat egy megoldással végződik: mi a legjobb kérdés? Mi az egyetlen kérdés, amit feltehettek? A válasz mindig is a legbölcsebb kérdés volt:

"Drága Istenem! Kedves Szellem! Drága Teremtő! Mondd el nekem, hogy mi az, amit tudnom kell!"

Ez nem igazán egy kérdés, nem igaz? Beállíthatjátok annak is, ha úgy kívánjátok, mert végső soron ez mégiscsak egy kérdés: "Kedves Szellem! Mit kell tudnom?" Majd leülhettek és befogadhatjátok az információt, vagy átélhettek, hogy szeretve vagytok. Ez nagyon mélyenszántó dolog, mert ez egy olyan kérdés, ami ajtót nyit minden olyan tanításra, amiről nem tudtátok, hogy hogyan is kérdezzetek róluk.

Figyeljetez ide! Ha a fiú ezt a bizonyos kérdést tette volna fel, vagy ezt kérte volna tőle, akkor az anya talán még most is beszélne... órákon vagy napokon keresztül. Értitek ezt? A kérdés nem korlátozott, nem időérékeny, vagy lineáris dolog. A kérdés szándékával megnyílik egy ajtó az élet rejtélyeire. Megadja nektek, amire szükségetek van, még anélkül is, hogy tudnátok mit is kérdezzetek!

Ez szólhatna a következő lépésről az életetekben, vagy akár arról is, hogy hogyan törődjetez önmagatokkal. Sőt talán még jobb, ha arról, hogy hol találkozzatek a megfelelő emberekkel, vagy merre találjatek rá a megfelelő dolgokra a jövőtök számára. Néhány azok közül, akikkel kapcsolódhattok, lehet, hogy épp itt ülnek (az előadáson), de még nem igazán találkozzatek velük, vagy figyeltetek fel rájuk. Ezekben a csoportokban sok tudást hordoznak a fénymunkások kedveseim. Sok öreg lélek előtt ülök.

"Kedves Szellem! Mondd el nekem, hogy mit kell tudnom!"

Aztán dőljetez hátra! Ne számítsatek kézírásra a falon, vagy egy hangra a túloldalról! Helyette figyeljetez, legyetez csendben - és folytassatek az életetezket! Várjatek a hozzátok tartozó szinkronicitást, hogy megadja azon válaszokat, melyekre nem számítottatek! Ez a legérettebb, bölcsebb és mélyenszántóbb kérdés, amit csak egy ember feltehet - ám gyakran mégsem ezt teszi. Helyette a közvetlen valóságról és lineáris dolgokról kérdez, melyeknek semmi köze sincs a nagyszerűségéhez.

Öreg lélekként ti ismeritek a különbséget, különben nem olvasnátok ezeket a szavakat, hallgatnátok ezt az üzenetet. Azért mondom el ezt nektek, mert ahogy elmentek erről a helyről, ezek a dolgok szükségessé fognak válni majd.

Hadd maradjanak meg ezen üzenet magvai és virágozzanak ki bennetez! Hadd teremtsenek olyan megoldásokat az életetekben ezen üzenet magvai - melyek ezen a napon lettek elültetve mindannyiótokban -, amik örökké tartanak! Távozzatek másképpen, mint ahogy idejöttetez!

És ez így van.

Kryon

Fordító - Konrád Bálint
Lektor - Barczy Bernadett
Stilisztika - Daka Sándor